

Podivná paní

Tak nám napiš úvodník - pravil Honza Zapletal, tuším někdy okolo Letenské voničky. Souhlasila jsem bez průtahů, neb jsem vše brala jako dobrý vtíp pokročilejší večerní hodiny. Leč - omyl! Druhý den se ozvalo - tak, doufám, že počítáš s tím úvodníkem... Pochopila jsem (možná bohužel pozdě), že to Honza myslí vážně a že není útěku. Takže, milí pánové (a vlastně i dámo - i když ta je v celé věci, pokud vím, nevinně), máte mít, co jste chtěli.

Zpívala jsem a zpívám ráda odmalička. Nejdřív především lidovky, ke kterým se později přidaly i populární písně mých popových oblíbenců a některé árie z notoricky známých oper. Zkrátka zpívání spolu s tancováním a hraním v dramaťáku se mi líbilo až moc. Až jednoho dne, byla jsem ve třetí třídě základní školy, přišla do hodiny neznámá paní. Soudružka učitelka nám ji tehdy představila jako paní sbormistryni, která si u nás bude vybírat děti do svého pěveckého sboru a že jí tedy něco pěkného zazpíváme. Na programu bylo Ráda, ráda, můj zlatej Honzíčku. Jak já se snažila! Podivná paní procházela třídou, ke každému se během zpěvu naklonila a poslouchala. Nakonec vyřkla asi pět jmen a pozvala nás na zkoušku do souboru. (Z toho je doufám patrné, že i já byla mezi vybranými šťastlivci). Na zkoušce to pro mne vypadalo všelijak - v malé zkušebně nás bylo alespoň padesát - především děvčat - možná to bylo míň, ale já měla pocit ohromného množství a zpívalo se z not. Problém. Noty jsem neuměla, a tak jsem statečně zírala do listu a předstírala, že ty černé puntíky ovládám naprosto bravurně. Pak jsme jedna podruhé (to mne utvrzuje opravdu v tom, že kluků tam moc nebylo) zpívaly sólo s klavírem a ta paní vždy odvětila - béčko, céčko a tuším, že v jednom případě prohodila cosi o koncertním sboru. Já jsem byla céčko. V první chvíli se mi s tvrdým osudem "céčka" nechtělo smířit a v duchu jsem si říkala, jak to všem ukážu a že do roka a do dne jsem v koncertním sboru a že budu zpívat všechna sóla a...

...a dopadlo to trochu jinak. Zpívám dál, ráda, jenže ne v pěveckém sboru Radost Praha, který jsem si tenkrát vysnila. Ale tak trochu přece jenom k tomu sborovému zpívání patřím. Když ta divná paní, o které dnes vím, že se jmenuje Zdena Součková, zakládala Pueri gaudentes, netušila jsem, že mi tenhle klukovský sbor nějak vstoupí do života. Sborové zpívání jsem vždycky brala jako holčičí záležitost a těch pár kalhot, co se kdy na jevišti v dětských sborech objevily, jsem tipovala na bábovky, šprty či maminčiny mazánky. Sedesát, sedmdesát, osmdesát kluků a zpívat?! Nikdy! Z toho nikdy jsem pak velice rychle musela vycouvat. Pánové, za ty mazánky, šprty a bábovky se omlouvám. Za několik setkání společné spolupráce vím, že to tak zdaleka není. A vůbec, která ženská, kromě Zdeny, se může pochlubit, že ji, alespoň občas, poslouchá sedmdesát pánů kluků.

Tak - a tady máte, co jste chtěli! Úvodník.

P.S. Pánové, Pavel Jurkovič mi pro vás slíbil operu! Jen mám přijít s dobrým námětem. Takže, máte-li nápad - sem s ním a opera je naše!

Radka Tesárková

Moniuzsko si získal Polsko

Jistě opět rádi vidíte toto jméno! Jméno, mnohými z nás po jistý čas (zejména při zkoušení) zatracované, proklínané kvůli jeho Litaniím. Avšak neprávem vzhledem k vlastníkovvi - velkému polskému skladateli. A tedy nezbyvá nic jiného než se mu omluvit. Ale jak? Nejlepším způsobem, podle mne, bude Vás s ním seznámit.

Nejdříve něco málo ze života. Narodil se 5. května 1819 ve vesničce Ubiel u Minsku (tehdy v Litvě, dnes v Bělorusku) v rodině majetného polského emigranta. Jako malý studoval krátce hudbu ve Varšavě. Jeho hudební talent byl tedy rozpoznán brzy, ale k jeho podstatnému rozvoji došlo mnohem později. A to v roce 1840, kdy začal studovat v Berlíně u skladatele

Rungenhagena. Až od tohoto roku začal skládat své vrcholné kompozice. Po studiu působil jako soukromý učitel hudby ve Vilniusu. V roce 1858 napsal své nejúspěšnější dílo, operu Halka, a také díky ní se stává v stejném roce profesorem varšavské konzervatoře a ředitelem Národní opery. Na sklonku života procestoval celou Evropu a seznámil se s předními skladateli své doby (Liszt, Smetana, Rossini). Zemřel 4. června 1872 ve Varšavě.

A nyní konečně k hudbě. Moniuszko se proslavil zejména díky svým vokálním (tedy zpívaným) dílům, ať už jsou to opery, písně, mše či kantáty, které jsou dodnes často provozovány. Největší díru do světa udělal operami. Již zmíněnou Halkou, ale také Strašný dvorem, Flisem a Hrabinou. A je tedy uctíván jako zakladatel polské národní opery. (Podobné místo má Moniuszkův vrstevník Smetana v naší kultuře.)

Nejen opery však vzešly z jeho invence. Pueri gaudentes dnes ví, co vzniklo v roce 1843 v Vilniusu. Jsou to naše Litanie ostrobramské. Napsal je tehdy na objednávku pro ostrobramskou kapli. Ale při prvním provedení začali hudebníci protestovat pro přílišnou obtížnost skladby (!), a tak musel Moniuszko skladbu trochu zjednodušit. Litanie se dnes hrají v lehčí verzi. I my jsme je zpívali v lehčí verzi, ač se tomu nechce věřit. Mnozí polští hudební vědci pokládají Litanie za vůbec nejkrásnější Moniuszkovo náboženské dílo (v pol. utwor religijni), zejména pro krásná sóla a pro svébytnou a nápaditou harmonii.

Na závěr citace polského musikologa Stanisława Niewiadowského: "Hudba Moniuszka drží se blíže země, je písní zpod šerého nebe, písní člověka s čelem od vichru ošlehaným, zbrázděným každodenní starostí". Ošlehaný musí být především sbormistr.

Martiń Rudowski

P.S.: (pro mužskou část PG)

Pár informací o Rupertu Langovi

Narozen 12. srpna v Red Deeru, stát Alberta, Kanada. Krásné město u jezera. Studium kompozice na University of Manitoba u profesora Roberta Turnera zakončil v roce 1973. V roce 1988 absolvoval jednoroční kurs na Royal School of Church music v Anglii.

Výběr z jeho skladeb: Benedictus (1984), Victimae Paschali Laudes (1984), How Like An Angel (1985), Kyrie (1990) etc. a především Cantate domino pro sbor, dvě sóla a syntetizér, které zkomponoval roku 1988. Předepsaná durace 4 min. Svou premiéru si skladba odbyla 5. července 1988 na Mezinárodní sborové soutěži v Powell River. Cantate domino zhudebňuje 1. a 2. verš z žalmu 149: Zpívejte Hospodinu píseň novou, jeho chválu v shromáždění věrných! Ať se Izrael raduje ze svého Tvůrce, ať synové Sijónu jásají nad svým Králem!

V roce 1983 založil ve Vancouveru dětský pěvecký sbor Spirit of the Child a vede ho dodnes. Sbor má kontě několik CD a pár turné.

Kdo by chtěl reklamovat Cantate, má možnost: info@musiccentre.ca

P.P.S.: Moniuszko e-mailovou adresu nemá

Polsko aneb Polský dirigent se odvážně pouští tam, kam se dosud žádný sbormistr nevydal

23.2.2001 v 8:00 jsme měli odjet z rohu Schnirchovy a Veletržní na Sedmý světový festival chlapeckých sborů, ale nestalo se tak.

Den předtím totiž začalo sněžit a sněžilo stále, autobus měl garáž kdesi u Brna a D1 byla zavřená. A tak jsme čekali. Dlouhou chvíli jsme si zkrátili zkouškou.

V 11 hodin se autobus dostavil a po necelé půlhodině jsme odjeli postavit se záludné kalamitě. Po asi dvou hodinách jsme dorazili na hraniční přechod Náchod, kde se nám podařilo překročit státní hranici mezi ČR a PR. Polský celník nás všechny vpustil do země a autobus vyrazil směrem na Wrocław. Tou jsme projeli a pokračovali do Poznaň.

První, co mě v Poznani zarazilo, byl nápis Dvorzec zachodovi na místním nádraží. Ve 20:30 náš autobus dorazil k hotelu Orbis Poznaň, kde jsme byli v průběhu půlhodiny ubytováni.

Další den ráno jsme byli probuzeni. V 7:15. Kdo má tak brzy vstávat?! V 8 hodin byla snídaně. Po snídani jsme byli již v souborovém oblečení odvezeni na zkoušku na Litanía Ostrobramska, společný koncert všech sborů, které se poznaňského festivalu zúčastnily. Po zkoušce následoval koncert. Mně připadalo celé provedení mírně katastrofické, protože kolem mě Litanie neuměl skoro nikdo. Toto je však můj názor z tenoru. V publiku to prý byl naopak jedinečný zážitek.

Když Litanie skončily, byli jsme transportováni na oběd, který byl zároveň Setkáním sborů. Toto setkání probíhalo tak, že se členové všech sborů vrhli na jídlo, obsadili všechny stoly a lidé, kteří přišli později, si museli stoupnout nebo sednout mezi rozkládající se zbytky nedojedených obědů.

Odpoledne jsme jeli na čtvrt hodinovou zkoušku na Reprezentační koncert. Ta se konala v sídle místní university, kde bylo zajímavé především to, že jak nad hlavním vchodem, tak i v koncertním sále byly pověšeny vlajky všech států, jejichž sbory se festivalu zúčastnily, a to včetně německých, které byly spíše vlajkami imýkceměn. Tj. měly seřazeny barvy v pořadí (shora): žlutá, červená, černá. . .

Po jízdě do hotelu a po chvíli zase zpět k universitě jsme se před koncertem rozezpívávali v autobuse. Někdy bychom tam měli uspořádat koncert. Následoval čtyřminutový koncert a návrat do hotelu.

Poslední celý den v Polsku byl opět nabitý. Naštěstí většina z nás ránu nedostala. Hned po snídani jsme již ve vystupovacím oblečení odjeli do jakéhosi kostela rušit lidi při modlitbách Truvérskou mší.

Kostel byl postaven v podivném slohu: Podle všeho to nebyl kostel barokní ani renesanční, ani gotický, ani románský. Byl to totiž kostel hranatý. Uvnitř to obvyklé kostely také moc nepřipomínalo, ale kostel to byl, a to dokonce římskokatolický.

Z kostela nás autobus odvezl na zkoušku do školy. Konkurence už ale školu obsadila, a tak jsme se vrátili do našeho hotelu a tam zkoušeli. Oběd jsme, aby to nebylo tak jednoduché, neměli v hotelu, ale v restauraci poblíž Dvorzce zachodového. Následovala akustická zkouška v kostele, kde se měl později konat koncert.

Po půlhodinové jízdě do hotelu a zpět ke kostelu, resp. poslechu dánského sboru, se kterým jsme měli společný koncert, jsme si před diváky stoupli my, nevraživě se na ně asi hodinu dívali, otevírali jsme ústa a snažili se dýchacích soustav využít k vylidnění kostela, ale nějak se nám nedařilo.

Po koncertu se část sboru chtěla vydat na vystoupení sboru Azouliukas z Vilniusu. Koncert se však konal až v době naší večeře, a tak zájemci o část koncertu přišli.

VFoto: před Poznaňskou radnicí době posledního rána jsme se vystěhovali z pokojů a po snídani nás ještě vedení zájezdu "vytáhlo" na prohlídku Poznaně. Po vnější prohlídce radnice s portréty slavných antických osobností a zkoušce akustiky ve farním kostele (který se vyznačoval především tím, že v něm byl na kúru rám varhan - ty však chyběly) a pohlédnutí na městskou operu, jsme spatřili kulatý panelák, který měl být zbourán proto, že je vysoký, kulatý a k ničemu, ale nakonec ho nezbourali, a to proto, že je vysoký, kulatý a k ničemu.

Po návratu k autobusu před hotelem jsme ještě oznámili průvodci, že Jede sedlák do mlejna, opustili Poznaň a vyrazili směrem k světlým sněhům.

Polsko je zajímavá země, ale kdyby ve městě zmizely nápisy, vypadalo by to tam úplně stejně jako ve městě českém.

Milan Dolejší

Revoluce na Internetu

Jak jste již určitě zaregistrovali, změnili Pueri gaudentes od 1. března 2001 internetovou adresu. Opustili jsme nespolehlivé neplacené služby a zakotvili na serveru arachne.cz. S touto změnou tedy souvisí jak nová příjemná adresa www.pueri.cz (nebo jen krátce pueri.cz), tak nové e-mailové adresy. Korespondencí týkající se sboru posílejte na adresu pueri@pueri.cz, maily určené přímo sbormistryni Zdeně Součkové na adresu souckova@pueri.cz a poštu dotýkající se webu na adresu webmaster@pueri.cz.

Nová adresa a nové počítačové vybavení získané z grantu umožnilo zavedení služby zasílání informací e-mailem. Do vaší e-mailové schránky doručíme dopis s aktuálními informacemi o činnosti sboru, pokyny, které kluci dostávají v papírové podobě, srazy na koncerty a další užitečné informace. Že vás tato služba zaujala dokazuje i distribuční seznam - dnes je v něm už 32 položek. Zaslání zatím funguje pouze pro koncertní sbor, službu si můžete zaregistrovat přes formulář na www.pueri.cz nebo mailem na adrese webmaster@pueri.cz.

A co konkrétně nového najdete na webu? Díky panu Janu Štýberovi se nám podařilo výrazně vylepšit anglickou verzi. V české verzi najdete fotografie z posledních akcí sboru, stránky týkající se zájezdů do Španělska, Polska a Liberce a koncertů s Japonci a na Letenské voničce a také řadu článků, které o nás vyšly v médiích. Že se vám stránky na Internetu líbí, dokazuje i návštěvnost. Za březen jsme zaznamenali celkem 352 přístupů a dosáhli jsme denního průměru 10,88 přístupů! V pomyslné bitvě prohlížečů jednoznačně vede Internet Explorer před programem Netscape Communicator 80:20, nejoblíbenější operační systém návštěvníků je Windows 98 těsně následovaný Windows NT. Hodně vzadu pak zaostávají W95, W2000 a WindowsME. Nejvíce se na stránky dívá lidí mezi 12 a 16 hodinou (32,33%), nejoblíbenější den v týdnu je úterý (19,83%).

Jan Zapletal

Otázka čísla

V nové rubrice budeme odpovídat na vaše dotazy týkající se sboru, zpívání, intonace, zájezdů, táborů, tradic a další otázky, které vás napadnou. Jak dotaz doručit? Mailem na adresu pueri@pueri.cz.

Co znamená název sboru Pueri gaudentes?

K odpovědi na tuto otázku jsme si vzali do ruky latinsko - český slovník.

- puer, množné číslo pueri, mužský rod, má několik významů. 1. dítě (a puero - od dětství), 2. chlapec, mládenec, hoch, jinoch, mladík, 3. syn, 4. otrok.

- gaudeo, gaudere, sloveso, má také více významů. 1. radovat se, těšit se a 2. pozdravovat
- podstatné jméno gaudium znamená 1. radost, potěcha, potěšení, 2. předmět radosti a 3. (tělesná) rozkoš

- gaudenter, příslovce, znamená radostně, vesele.

Jak tedy přeložit sousloví Pueri gaudentes? Jistě by se mnohým líbil překlad rozkošní otroci, mnohem lepší a vhodnější je ale překlad "Radostní chlapi".

Japonci

Myslím, že nikdy nevyumizí ze srdcí chlapců, kteří měli možnost být se sborem v Japonsku, krásné vzpomínky. Vzpomínky na vřelé uvítání, na srdečnost a přátelství Japonců. Dodnes si mnozí kluci dopisují a utužují s Japonci přátelství.

PFoto: koncert v Klementinuak přišla ta úžasná zpráva - Japonci z Kakogawy přiletí k nám do Prahy! Vypukly hořecné přípravy na uvítání tak vzácných a milých hostů. Příprava společného koncertu a snaha ukázat v tom krátkém čase, který u nás stráví, co nejvíc z

našeho města a prožít co nejkrásnější chvíle s nimi. Každý z kluků chtěl mít Japonce doma, pohostit ho a ukázat ho své rodině.

Ale proč to vlastně píšu? Chtěla bych touto cestou moc poděkovat všem rodičům za ochotu připravit pohoštění - pomazánky, buchty, dorty, koláče a jiné dobroty pro naše hosty. Poděkovat za ochotu a nadšení přiložit ruku k dílu. Myslím, že to stálo za to. Ten pohled na spoustu černovlasých čupků s českou buchtou v ruce byl úžasný. Našim klukům po náročném dni plném dojmů také moc chutnalo. Ještě jednou rodičům moc děkuji.

*Marta Borůvková
místopředsedkyně sboru*

Pueri 3 jedou do Hradce

Na začátku května se vydají Pueri 3 na svůj první víkendový zájezd do Hradce Králové. Kluci budou hosty Vlčích máků - přípravného oddělení sboru Jitro. Do Vlčích máků chodí děti ze čtvrtých a pátých tříd a zkouší dvakrát týdně víc než hodinu. Přípravka kromě pravidelných koncertů s Jitrem podniká často samostatná vystoupení v Hradci Králové i výměnné víkendové zájezdy k jiným sborům.

Samotné Jitro patří k absolutní české sborové špičce. Ve 5 odděleních zpívá 500 dětí, pro které se muzika, radost i odříkání, tvrdá práce, odpovědnost a úspěch staly společným osudem. Sbor byl založen v roce 1973 a z deseti mezinárodních soutěží, kterých se od té doby zúčastnil, se devětkrát vrátil jako vítěz. Již deset let Jitro každoročně odjíždí na turné do USA. Samozřejmostí je nahrávání CD - naposledy Zavírání století (2000).

Vlčí máky vede absolvent Pedagogické fakulty v HK a pardubické konzervatoře Jiří Skopal ml., celému Jitru šéfuje jeho otec Jiří, který je Pueri gaudentes dobře znám také jako zakladatel chlapeckého sboru Boni pueri. Právě dr. Jiří Skopal před 11 lety inspiroval Zdenku Součkovou k založení chlapeckého sboru v Praze.

V Hradci Králové se naši kluci na koncertním pódiu Adalbertina setkají ještě s přípravkou Sušického dětského sboru (Josef Baierl), druhý červnový víkend se Vlčí máky představí na pódiu Anežského kláštera v Praze, protože právě tento víkend budou hosty v rodinách kluků z Pueri 3.

Více informací na www.jitro.cz

Jan Zapletal

Bestiář Pueri gaudentes aneb Průvodce po jménech koncertního sboru

Kapitola I.

Kdo je Helma, Dáda a Ajeták?

Milý nováčku nebo milý pěvče přípravky, bestiář PG je určen především pro Tebe, proto máš právo vše číst jako první a můžeš také odehnat ty, kteří Tě chtějí při četbě obtěžovat.

Tedy milý čtenáři, na stránkách VOXu právě začíná miniseriál o přezdívkách v PG. Pro první kapitolu jsem vybral tři, pro Tebe ještě neznámé, přezdívky z "mužské části" koncertního sboru Pueri gaudentes a budu se snažit je pro Tebe vysvětlit. To znamená říci: 1. kdo je jejich nositelem, 2. proč a jak vznikla.

Nuž, započneme:

1. Helma (rod ženský, vzor žena)

Když zavoláte Helmo!, možná se nikdo neotočí, ale když budete mít štěstí opáčí Vám: "Co chceš?" tenorista Michal Tomek. Košile (většinou bílá) a plátěné kalhoty. A proč Helma? Odpovíte si sami. Zkuste se schválně někdy podívat na jeho úpravu vlasového porostu.

2. Dáda (rod ženský, vzor žena)

Touto něžnou přezdívkou se honosí novopečený konzervatorista a bas David Nykl. (Tedy nikoliv Nikl, p.č.28, jak si mnozí pletou). Sedí většinou zcela vlevo nahoře a strašně rychle mu rostou vousy. I 3 cm za jednu zkoušku. Je hovorný až srdečný a rád Vám poví, jak k Dádě přišel. (Dle jedné legendy má slovo Dáda vytetováno na zádech.)

3. Ajeťák (rod mužský životný, vzor pán)

Ajeťák aneb Tomáš Rukavička. Lokace: blondýn sedící blízko u Dády. Výška: 1??cm. Výška hlasu: bas. Váha: 6?? t. Proč získal přezdívku: za svou neskrývaný obdiv ke známé opravářské dvojici A-je-to a za svůj neodolatelný šarm s jakým dva kutily napodobuje (zejména při fotbale). 2. přezdívka: Rukáv. Proč získal přezdívku: zkomolení příjmení.

"Ruda"

P.S. Příště Alf, Ája, Bambus.

Z historie

Před 10 lety: Pueri gaudentes poprvé vstoupili na prkna Státní opery, ne jako herci, ale jako zpěváci při výročním koncertu dětského sboru Radost-Praha (30 let).

Před 5 lety: Koncertní sbor odjel v březnu na víkend k Dětskému sborovému studiu Brno, dvakrát natáčel pro Českou televizi (Jůhele neděle - Ptačí koncert) a v dubnu vystoupil na Letenské voničce a také na samostatném koncertě spojeném se křtem prvního CD.

Před rokem: Pueri 3 se zúčastnili první soutěže - regionálního kola celostátní soutěže dětských pěveckých sborů a hned se ziskem zlatého pásma a postupem na celostátní přehlídku do Uničova. Koncertní sbor kromě pravidelného vystoupení na Voničce a ubytování opavského Domina odjel v květnu na Mezinárodní hudební festival do Letohradu, kde předvedl kompletní Vivaldiho Gloria s orchestrem.

Jan Zapletal

Burza

Tuto novou rubriku bychom chtěli věnovat vám - klukům a rodičům. Často se na nás obracíte s prosbou o zprostředkování výměny nebo prodeje např. černých bot. Vzhledem k tomu jak zvláště malí kluci rychle vyrostou z nového oblečení, chápeme vaše prosby. Pokud tedy chcete zdarma inzerovat v této rubrice, stačí napsat mail na adresu pueri@pueri.cz nebo kontaktovat šéfredaktora Martina Rudovského.

Gratulace

Je nám velkou ctí a potěšením, že můžeme pográtulovat dvěma mladým, dynamickým a úspěšným zpěvákům z koncertního sboru, kteří úspěšně vykonali přijímací zkoušky na pražskou konzervatoř, obor zpěv. Jde o tenoristu Marka Řadu a basistu Davida Nykla. Triumf ZUŠ Šimáčkova podtrhl ještě úspěch Barbory Horákové, bývalé členky Radosti.

Další gratulace směřuje k tenoristovi Bronislavu Jurkovi, který je prvním žijícím členem Pueri gaudentes, který uzavře svazek manželský. Gratulaci posíláme také manažerce sboru Renée Lavecké, která se stane jeho ženou. Svatba se odehraje 30.4. na zámku v Dobříši. Hodně lásky a štěstí přejí Pueri gaudentes!

Inčaprov

Tak pod tímto názvem vychází nový časopis holek z Radosti. I když jeho první březnové vydání zůstalo téměř dokonale utajeno, těsně po uzavěrce jsme získali jeden výtisk. Děkujeme redakci za milá slova adresovaná VOXu a věřte, že jsme - slovy Pavla Jurkoviče - "tuze rádi", že teď můžeme sledovat nejen inspirativní výkony na pódiu, ale také váš sborový život. Přejeme vašemu novorozenci dlouhý úspěšný život a doufáme, že další číslo se zdravou pýchou vyvěsí na nástěnce.

Redakce

Přehled akcí na nejbližší období

- 27.-29.4. účast na festivalu Krajina zpěvu v Šumperku, koncert 28.4. v 15.00
- 3.5. natáčení nového CD ve studiu A Českého rozhlasu (vybrání)
- 10.5. dopoledne zahájení veletrhu Svět knihy v Průmyslovém paláci na Výstavišti
- 11.-13.5. zájezd Pueri 3 k přípravnému oddělení "Vlčí máky" dětského sboru JITRO Hradec Králové, koncert v pátek večer
- 17.5. ubytování chlapeckého sboru z Rigy (1 noc)
- 27.5. 19:00 vystoupení na Strahově (vybrání)
- 28.5. ubytování chlapeckého sboru z Rigy (1 noc)
- 5. a 12.6. 15-18 hod. konkurz do přípravných oddělení
- 8.6. 18:00 Pueri gaudentes a Radost-Praha v aule ZŠ Umělecká
- 8.-10.6. Pueri 3 hostí Vlčí máky královéhradeckého dětského sboru Jitro
- 9.6. 19:00 závěrečný koncert přípravných oddělení a Vlčích máků v klášteře sv. Anežky
- 14.6. 19:00 závěrečný koncert v kostele sv. Šimona a Judy
- 21.6. odpoledne koncert ve Španělském sále Pražského hradu - jen chlapecký sbor
- 20.-31.8. letní soustředění chlapecké části PG a vybrané části Pueri 3 v Račicích nad Berounkou
- 31.8.-2.9. letní soustředění mužské části PG v Račicích nad Berounkou
- 7.-9.9. zájezd na soutěž Bohuslava Martinů do Pardubic (kategorie dětské sbory a mužské sbory)
- 8.12. vánoční koncert společně s libereckým Severáčkem

Představení ve Státní opeře Praha

Carmen 29.4., 5.5., 11.5., 26.5., 1.6., 15.6.
Turandot 13.5.

Tiráž

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, tel.877504
e-mail: pueri@pueri.cz, internet: www.pueri.cz

Šéfredaktor: Martin Rudovský a Jan Zapletal, Redakční rada: Zdena Součková, Alena Vogelová, Eva Petrášková, Renée Lavecká, Helena Šmydková, Markéta Džuneva, Jiří Turek a všichni členové Pueri gaudentes a jejich rodiče

Poradci: Martina Krejčárková, Lenka Součková, Jan Krejčárek, Martin Bárta, Lukáš Vasilek

Sazba a zlom: Martin Brabenec, Technické zázemí: Bronislav Jurka

Náklad: 200ks

Neprodejné

Vychází 21. dubna 2001